

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 czerwca 2013 r.

Sąd Okręgowy w Białymstoku III Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący SSO Mariusz Kurowski

Protokolant: Andrzej Wiszowaty

w obecności prokuratora: Piotra Grębowskiego

po rozpoznaniu dnia 26.04., 07.05. i 06.06. 2013 r. sprawy:

1. W. M. (1), ur. (...) w S., syna A. i H. z d. Ż.

oskarżonego o to, że: I. w okresie od 25 marca 2011 r. do 5 kwietnia 2012 roku w B.i O.działając w krótkich odstępach czasu oraz w wykonaniu z góry powziętego zamiaru osiągnięcia korzyści majątkowej przez oszukańcze wykonywanie zawartej 12 lipca 2010 r. z pokrzywdzonym umowy o dofinansowanie w ramach Regionalnego (...)lata 2007 - 2012, doprowadził i usiłował doprowadzić pracowników Urzędu (...)B.do wypłacenia nienależnego mu dofinansowania działalności gospodarczej w łącznej kwocie 253.725 zł, stanowiącej mienie znacznej wartości, w ten sposób, iż tworzył i przedkładał pokrzywdzonemu konieczne do wypłacenia kolejnych transz dofinansowania nierzetelne dokumenty mające pozorować poniesienie na przewidziane w umowie cele wydatków kwalifikowanych, będących dwukrotnością umownego dofinansowania, w łącznej wysokości 638.700 zł, które faktycznie wyniosły nie więcej niż 131.250 zł i tak:

- 5 kwietnia 2011 r. poprawiony 15 lipca 2011 r. i uwzględniony 26 lipca 2011 r. wniosek o wypłacenie 72.000 zł, z których w rzeczywistości do dofinansowania nadawało się 23.000 zł, uprawdopodobniając pozostałe wydatki fikcyjnymi umowami o roboty budowlane z aneksami zawartymi z M. P., który faktycznie prace wykonywał bez odrębnego wynagrodzenia, w ramach zatrudnienia u W. M. (1) i z jego materiałów, i poświadczającymi nieprawdę fakturami dotyczącymi wykonania za 8.000 zł stołu wibracyjnego i za 90.000 zł netto pięćdziesięciu form silikonowych, a także wyciągiem z rachunku bankowego dokumentującym dokonywanie od 25 marca 2011 r. na rzecz M. P. zapłat kwot, które ten faktycznie W. M. (1) zwracał

- 30 grudnia 2011 r., uwzględniony 19 stycznia 2012 r. wniosek o wypłacenie 204.375 zł uprawdopodobniając rzekome wydatki kwalifikowane fikcyjnymi umowami o roboty budowlane z aneksami zawartymi z M. P., który faktycznie prace wykonywał bez odrębnego wynagrodzenia, w ramach zatrudnienia u W. M. (1) i z jego materiałów, i poświadczającymi nieprawdę fakturami dotyczącymi wykonania za 39.750 zł netto wentylatora dachowego, za 9.000 zł netto dziesięciu regałów wspornikowych oraz za 360.000 zł netto dwustu form silikonowych oraz wyciągiem z rachunku bankowego dokumentującym dokonywanie na rzecz M. P. zapłat kwot, które ten faktycznie W. M. (1) zwracał,

- 30 stycznia 2012 r., poprawiony 16 lutego 2012 r. wniosek o wypłacenie 42.975 zł z których w rzeczywistości nadawało się do 42.625 zł deklarując przy tym pełne zrealizowanie objętego umową projektu, uprawdopodobniając to poświadczającym nieprawdę wykazem środków trwałych i załączając podrobioną w tym celu, przez zeskanowanie i edycję prawdziwej faktury firmy (...)nr (...) na kwotę 700 zł netto za rzekomą dopłatę do ceny kotła oraz podrobiony wyciąg bankowy potwierdzający dokonanie zapłaty faktury, przy czym dofinansowania nie wypłacono w wyniku kontroli realizacji umowy, podczas której złożył 5 kwietnia 2012 r. oświadczenie prawdziwości podawanych przez siebie wcześniej danych

to jest o czyn z art. 286 § 1 k.k. w zb. z art. 297 § 1 k.k. w zb. z art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k.

2. M. P., ur. (...) w K., syna B. i N. z. d T.

oskarżonego o to, że: w okresie od 25 marca 2011 r. do 23 maja 2012 r. w B.i O., działając w krótkich odstępach czasu oraz w wykonaniu z góry powziętego zamiaru ułatwienia W. M. (1)dokonania oszustwa, pomógł mu w tym w ten sposób, iż podpisywał i tworzył konieczne do wypłacenia W. M. (1)kolejnych transz nienależnego faktycznie dofinansowania nierzetelne dokumenty w postaci umów o dzieło i o roboty budowlane, aneksów do umów, faktur, potwierdzeń odbioru, gwarancji i innych dotyczących wykonania w ramach własnej działalności gospodarczej, której nie prowadził, 250 form silikonowych za 450. 000 zł, stołu wibracyjnego za 8.000 zł wentylatora za 39.750 zł i regałów wspornikowych za 8.000 zł, mające pozorować poniesienie łącznie 506.750 zł netto wydatków kwalifikowanych, udostępnił swój rachunek bankowy do pozorowania otrzymywania zapłat, które po otrzymaniu zwracał W. M. (1)oraz potwierdził podczas kontroli prowadzonej przez pokrzywdzonego Urząd (...) B., rzetelność faktur, dzięki czemu W. M. (1)doprowadził i usiłował doprowadzić pokrzywdzonego do niekorzystnego rozporządzenia pieniędzmi w łącznej kwocie 253.375 zł stanowiącej mienie znacznej wartości

to jest o czyn z art. 18 § 3 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. w zb. z art. 297 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k.

I. Oskarżonego W. M. (1)uznaje za winnego tego, że w okresie od 25 marca 2011 r. do 5 kwietnia 2012 roku w B.i O.działając w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru osiągnięcia korzyści majątkowej, poprzez wytworzenie pozoru wywiązania się z zawartej w dniu 12 lipca 2010 r. z Urzędem (...)B.umowy o dofinansowanie w ramach Regionalnego (...)lata 2007 - 2012, podczas gdy w rzeczywistości nie wywiązał się on z jej warunków co było podstawą otrzymania dofinansowania, doprowadził i usiłował doprowadzić pracowników ww. urzędu do wypłacenia nienależnego mu dofinansowania działalności gospodarczej w łącznej kwocie 253.725 zł, stanowiącej mienie znacznej wartości, w ten sposób, iż przedkładał im kolejne wnioski o dofinansowanie i wypłatę kolejnych transz pieniędzy przedkładając wraz z nimi stanowiące podstawę ich wypłacenia, stworzone przez siebie, nierzetelne dokumenty, mające pozorować poniesienie na przewidziane w umowie cele wydatków kwalifikowanych, będących dwukrotnością umownego dofinansowania w łącznej wysokości 638.700 zł, podczas gdy faktycznie wyniosły one nie więcej niż 131.250 zł i tak:

a) w dniu 5 kwietnia 2011 r. poprawiony 15 lipca 2011 r. i uwzględniony 26 lipca 2011 r. złożył wniosek o wypłacenie 72.000 zł, z których w rzeczywistości do dofinansowania nadawało się 23.000 zł, uprawdopodobniając pozostałe wydatki fikcyjnymi umowami o roboty budowlane i ich aneksami rzekomo zawartymi z M. P. oraz poświadczającymi nieprawdę fakturami podpisanymi przez tego mężczyznę, rzekomo dokumentującymi wykonanie i sprzedaż dla niego za 8.000 zł netto stołu wibracyjnego i za 90.000 zł netto pięćdziesięciu form silikonowych, a także wyciągiem z rachunku bankowego dokumentującym dokonywanie od 25 marca 2011 r. zapłaty za ww. przedmioty, podczas gdy wspomniane formy silikonowe i stół wibracyjny W. M. (1) uzyskał w innych okolicznościach, nie nabywając ich od M. P..

b) w dniu 30 grudnia 2011 r., uwzględniony 19 stycznia 2012 r. złożył wniosek o wypłacenie 204.375 zł uprawdopodobniając rzekome wydatki kwalifikowane fikcyjnymi umowami o roboty budowlane z aneksami zawartymi z M. P. i poświadczającymi nieprawdę fakturami podpisanymi przez tego mężczyznę, rzekomo dokumentującymi wykonanie i sprzedaż dla niego za 39.750 zł netto wentylatora dachowego, za 9.000 zł netto dziesięciu regałów wspornikowych oraz za 360.000 zł netto dwustu form silikonowych oraz wyciągiem z rachunku bankowego dokumentującym zapłatę za ww. przedmioty, które to pieniądze M. P. zwracał W. M. (1), podczas gdy nie uzyskał on wszystkich wykazywanych dla urzędu form silikonowych, zaś posiadane formy jak i wszystkie pozostałe przedmioty uzyskał w innych okolicznościach, nie nabywając ich od M. P..

c) w dniu 30 stycznia 2012 r., poprawiony 16 lutego 2012 r. złożył wniosek o wypłacenie 42.975 zł z których w rzeczywistości nadawało się do wypłacenia 42.625 zł deklarując przy tym pełne zrealizowanie objętego umową projektu, uprawdopodobniając to poświadczającym nieprawdę wykazem środków trwałych i załączając podrobioną w tym celu fakturę firmy (...)nr (...) na kwotę 700 zł netto za dopłatę do ceny kotła, przy czym dofinansowania

nie wypłacono w wyniku kontroli realizacji umowy, podczas której złożył w dniu 5 kwietnia 2012 r. oświadczenie o prawdziwości podawanych przez siebie wcześniej danych

to jest czynu z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. w zb. z art. 297 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. i za to na podstawie art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. w zb. z art. 297 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. skazuje go, zaś na podstawie art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. w zw. z art. 33 § 2 k.k. w zw. z art. 11 § 3 k.k. wymierza mu karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności i grzywny w wysokości 200 (dwustu) stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 30 (trzydziestu) złotych.

II. Oskarżonego M. P. uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu z tym ustaleniem, iż przyjmuje, że działał on z zamiarem osiągnięcia korzyści majątkowej a nienależne dofinansowanie wynikało z zawartej przez W. M. (1) z Urzędem (...) B. umowy o dofinansowanie w ramach Regionalnego (...) lata 2007 – 2012, a także przyjmuje wartość faktury dotyczącej regałów wspornikowych na kwotę 9.000 zł netto i za to na podstawie art. 18 § 3 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. w zb. z art. 297 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. skazuje go, zaś na podstawie art. 19 § 1 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. w zw. z art. 33 § 2 k.k. w zw. z art. 11 § 3 k.k. wymierza mu karę 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności i grzywny w wysokości 100 (stu) stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 30 (trzydziestu) złotych.

III. Na podstawie art. 69 § 1 i 2 k.k. w zw. z art. 70 § 1 pkt 1 k.k. wykonanie orzeczonych kar pozbawienia wolności warunkowo zawiesza oskarżonym:

1. W. M. (1) – na okres próby wynoszący 5 (pięć) lat.
2. M. P. – na okres próby wynoszący 3 (trzy) lata.

IV. Na podstawie art. 46 § 1 k.k. nakłada na oskarżonego W. M. (1) obowiązek naprawienia szkody poprzez zapłatę na rzecz Urzędu (...) B. kwoty 253.375 (dwustu pięćdziesięciu trzech tysięcy trzystu siedemdziesięciu pięciu) złotych.

V. Na podstawie art. 44 § 2 k.k. orzeka wobec oskarżonych przepadek dowodów rzeczowych:

1. M. P. - szczegółowo opisanych w wykazie dowodów rzeczowych nr I/7/12 na k. 1202-1203 akt pod poz. 1-13.
2. W. M. (1) - szczegółowo opisanych w wykazie dowodów rzeczowych nr II/8/12 na k. 1207-1208 akt pod poz. 1 (k. 180-182, 204, 337, 341, 346)

VI. Na podstawie art. 230 § 2 k.p.k. orzeka zwrot dowodów rzeczowych:

1. W. M. (1) - szczegółowo opisanych w wykazie dowodów rzeczowych nr II/8/12 na k. 1205-1205v akt pod poz. 4,6,7,8.
2. M. P. - szczegółowo opisanych w wykazie dowodów rzeczowych nr I/7/12 na k. 1202-1203 akt pod poz. 14-16.
3. Biuru (...) - szczegółowo opisanych w wykazie dowodów rzeczowych nr II/8/12 na k. 1207-1208 akt pod poz. 1 (k. 1-179, 183-203, 205-336, 338-340, 342-345, 347-366).

VII. Zasądza na rzecz Skarbu Państwa opłaty od oskarżonych: W. M. (1) kwotę 1.500 (jeden tysiąc pięćset) złotych i M. P. kwotę 900 (dziewięćset) złotych oraz obciąża ich pozostałymi kosztami sądowymi w równych częściach tj. w kwotach po 70 (siedemdziesiąt) złotych.

sygn. akt III K 5/13

Uzasadnienie:

Mieszkaniec S.W. M. (1) w dniu 4.12.2009 roku zarejestrował działalność gospodarczą pod nazwą (...) W. M. (1), wskazując jako jej siedzibę O.w gminie K.. Przedmiotem zarejestrowanej w 2009 roku działalności miała być

produkcja sztukaterii gipsowej i imitującej piaskowiec. Mimo wskazania tego adresu wspomniany mężczyzna w krótkim czasie rozpoczął prowadzenie tej działalności w pobliżu miejsca swego zamieszkania na Osiedlu (...)w S.. Jednakże docelowo zamierzał ją prowadzić w O.. Postanowił też ją dofinansować środkami finansowymi Unii Europejskiej. W tym też celu, w dniu 29 grudnia 2009 roku złożył on w dysponującym tymi publicznymi środkami Urzędzie (...)o dofinansowanie realizacji projektu w ramach Regionalnego (...)lata 2007-2013. Wyszczególniając we wniosku harmonogram rzeczowo-finansowy realizacji zadań W. M. (1)wskazał na konieczność wykonania prac modernizacyjnych o wartości 47.000 zł oraz zakup maszyn i wyposażenia w postaci: form silikonowych w ilości 250 sztuk za 450.000 zł, stołu wibracyjnego za 8.000 zł, kotła CO na paliwo stałe za 9.700 zł, wentylatora dachowego za 40.000 zł, podnośnika widłakowego za 75.000,00 zł oraz 10 sztuk regałów wspornikowych za 9.000 zł przy czym wszystkie ww. wydatki były obliczone jako wydatki netto.

Wniosek o numerze (...), po kilkukrotnych zmianach jego treści przez wnioskodawcę oraz po sprawdzeniu formalnym i merytorycznym przez pracowników reprezentujących Urząd (...)został pozytywnie oceniony. W dniu 12 lipca 2010 roku, między Urzędem (...), a W. M. (1)została podpisana umowa nr(...)o dofinansowanie projektu „Uruchomienie produkcji sztukaterii gipsowej i imitującej piaskowiec przez „F.W. M. (1)”. Umowa ta określała warunki dofinansowania wydatków kwalifikowanych. A zatem wydatków ponoszonych przez beneficjenta na realizację wskazanego projektu, zgodnie z zasadami obowiązującymi w „Wytycznych w zakresie kwalifikowania wydatków w ramach Regionalnego (...) lata 2007-2013”. Wydatki kwalifikowane projektu ustalono na kwotę 638.700,00 zł netto, zaś kwotę dofinansowania na 50% ww. sumy, tj. na kwotę 319.350 złotych. Jako datę początkową realizacji projektu strony ustaliły na dzień 01.07.2010 r., a zakończenie finansowe projektu na datę 31.12.2011 r. Umowa była kilkukrotnie aneksowana, w dniach 14.10.2010 r., 13.07.2011 r. oraz 6.02.2012 r. jednakże ww. zmiany odnosiły się do drugorzędnych kwestii.

Przypuszczalnie już po zawarciu ww. kontraktu, ale z pewnością przed rozpoczęciem wywiązywania się z jego postanowień W. M. (1)zdecydował się, iż nie będzie ponosił tak dużych kosztów własnych, by sprostać wymogom uzyskania dotacji. W celu zaś udokumentowania wydatków, w związku z potrzebą wykazania realizacji postanowień umowy, zwrócił się on o pomoc do swego znajomego M. P.. Udzielając wsparcia koledze w ich uzyskaniu M. P.w marcu 2011 roku zarejestrował działalność gospodarczą pod nazwą (...). Faktycznie żadnej działalności gospodarczej ów mężczyzna nie prowadził. W rzeczywistości bowiem wymieniony prawdopodobnie już w tym okresie był pracownikiem W. M. (1), aczkolwiek na umowę o pracę został „oficjalnie” zatrudniony dopiero od dnia 28.12.2011 r. W okresie od 25 marca 2011 r. do 23 maja 2012 r. M. P.w B.i O., na prośbę W. M. (1)razem z nim, tworzył przy pomocy komputera należącego do ww. właściciela (...)liczne nierzetelne dokumenty i własnoręcznie je podpisywał. Przyświecał mu przy tym cel osiągnięcia korzyści majątkowej, albowiem doskonale on wiedział, iż na podstawie tychże jego znajomy uzyska bezzwrotne dotacje publicznych środków z Urzędu (...). Mimo, iż faktycznie przedmioty wskazane w dokumentach nie zostały wykonane przez M. P., a powstały w okolicznościach nie związanych z realizacją tego projektu, a zatem nie stanowiły rzeczywistych kosztów i wydatków, które mogły być dofinansowane. W. M. (1)zaś chcąc otrzymać owe dotacje, celem wykazania wydatków, zgodnie z załączonym do wniosku harmonogramem, w okresie od 25 marca 2011 r. do 5 kwietnia 2012 roku przedkładał we wspomnianym urzędzie kolejne wnioski o dofinansowanie i wypłatę transz pieniędzy wraz z dokumentami mającymi potwierdzić poczynienie niniejszych wydatków w postaci faktur, umów o roboty budowlane, aneksów do tych umów, protokołów odbioru towaru oraz wyciągów z rachunków bankowych. Tylko niewielka część z nich potwierdzała rzeczywiście poniesione w tym czasie przez ww. mężczyznę w związku z realizacją projektu wydatki. Prawdzie odpowiadały jedynie dokumenty uzasadniające wykonanie prac modernizacyjnych przez R. O., zakup kotła C.O. oraz ładowarki teleskopowej (w dniu 11.07.2011 r. Urząd (...)zgodził się na zmianę – zakup ładowarki teleskopowej zamiast pierwotnie wskazywanego podnośnika widłowego). Suma faktycznie poczynionych wydatków wyniosła zaledwie 131.250 złotych netto.

Pozostałe zaś dokumenty na podstawie których W. M. (1)pobierał i usiłował pobrać kolejne transze pieniędzy z Urzędu (...)zostały wystawione przez M. P.wyłącznie na potrzeby uzyskania tego dofinansowania i wyłącznie pozornie potwierdzały one czynienie przez pierwszego z ww. mężczyzn nakładów na swe przedsiębiorstwo.

I tak M. P. wystawił fakturę VAT nr (...) za 50 sztuk form silikonowych na kwotę netto 36.885,25 zł, datowaną na dzień 25 marca 2011 roku, następnie w dniu 31 marca 2011 roku fakturę VAT nr (...) na kwotę netto 53.114,75 zł za kolejne formy silikonowe. Potwierdzeniem rzekomego wykonania tych form przez (...) miała być nadto datowana na 8.11.2010 r. umowa o dzieło oraz dowód przekazania form z 31 marca 2011 r. Ponadto M. P. wystawił umowę o dzieło datowaną na 02.03.2011 r., w której widniało jego zobowiązanie do wykonania stołu wibracyjnego średniego do dnia 31.03.2011 roku. W dniu 31.03.2011 r. ww. mężczyzna wystawił fakturę VAT nr (...) na kwotę netto 8.000 zł za stół wibracyjny oraz sporządził protokół jego rzekomego odbioru.

Wymienione powyżej dokumenty zostały załączone przez W. M. (1) do wniosku o płatność z dnia 5 kwietnia 2011 roku, poprawianego 15 lipca 2011 r. Dodatkowo do wniosku została dołączona faktura VAT nr (...) z dnia 30.03.2011 roku za prace modernizacyjne budynku wykonane przez Usługi (...) O. R. na kwotę netto 46.000 zł oraz umowa o wykonanie usług remontowych z tym mężczyzną z dnia 15.10.2010 roku, jak i protokół odbioru robót z dnia 31.03.2011 r. W. M. (1) do wniosku dołączył nadto wyciągi z konta bankowego o numerze (...), dokumentujące zapłatę za wyżej wymienione faktury oraz wykaz środków trwałych.

Wniosek z dnia 5 kwietnia 2011 roku został uwzględniony w całości i w dniu 26 lipca 2011 r. Urząd (...) wypłacił W. M. (1) wnioskowaną przezeń kwotę 72.000 zł. Mimo iż do faktycznego dofinansowania nadawało się zaledwie 23.000 zł, a mianowicie 50% wydatków kwalifikowanych netto (czyli 50 % wydatków za prace modernizacyjne wykonane przez R. O.).

W trakcie dążenia do uzyskania kolejnej transzy dofinansowania w kwocie 204.375 zł W. M. (1) ponownie posłużył się nierzetelnymi dokumentami, które wystawił wspólnie z M. P.. Tak jak wcześniej za rzekome wykonanie przez tego ostatniego rzeczy, które powstały w całkowicie innych okolicznościach. Do wniosku z dnia 30 grudnia 2011 roku dołączył bowiem fakturę VAT nr (...) datowaną na 27.12.2011 roku na kwotę netto 39.750,00 złotych za wentylator dachowy 2-stanowiskowy oraz protokół odbioru tego urządzenia oraz umowę o roboty budowlane z dnia 12.05.2011 r. pomiędzy nim a (...) w przedmiocie wykonania wentylatora oraz aneksem do tejże umowy. Zakup dziesięciu sztuk regałów wspornikowych od (...) za cenę 9.000 zł netto miała potwierdzić faktura VAT nr (...) z dnia 27.12.2011 r. oraz protokół odbioru ww. rzeczy opatrzony tą datą. Zakup zaś kolejnych dwustu form silikonowych umowa o roboty budowlane z dnia 01.05.2011 r. wraz z aneksem oraz wystawiona przez (...) faktura VAT nr (...) z dnia 28.12.2011 r. za kwotę netto 360.000 zł jak też protokół odbioru tychże form. Dodatkowym potwierdzeniem tych wszystkich wydatków miały być przedłożone przez W. M. (1) wyciągi z rachunku bankowego oraz wykazy środków trwałych.

Wniosek ww. mężczyzny z dnia 30 grudnia 2011 r. został uwzględniony 19 stycznia 2012 r. i tego dnia pracownicy Urzędu (...) wnioskodawcy środki.

Z trzecim wnioskiem - o wypłatę kolejnej transzy dofinansowania w kwocie 42.975 zł W. M. (1) wystąpił w dniu 30 stycznia 2012 roku. W dniu 16 lutego 2012 roku poprawił ww. pismo. Do wniosku dołączył fakturę VAT nr (...) z dnia 21.11.2011 r. za dostawę i montaż kotła (...) za kwotę netto 9.000 zł, przelew bankowy potwierdzający dokonanie zapłaty za niniejszą dostawę oraz umowę kupna-sprzedaży z Przedsiębiorstwem Handlowo-Produkcyjnym (...) zakupu ładowarki teleskopowej, fakturę VAT Nr (...) z dnia 31.08.2011 r. na kwotę netto 81.300,00 zł za zakup ładowarki wraz z protokołem jej przekazania. Według umowy o dofinansowanie W. M. (1) mógł zaś wydać na niniejszą ładowarkę jedynie 76.250 zł. Ponadto ów mężczyzna przedłożył podrobioną fakturę VAT nr (...) datowaną na dzień 31.12.2011 roku na kwotę netto 700 zł tytułem dopłaty za osprzęt do kotła C.O. Jakkolwiek bowiem W. M. (1) rzeczywiście zakupił w spółce (...) osprzęt do kotła C.O. za łączną kwotę brutto 861 zł to faktury od ww. przedsiębiorstwa w 2011 roku nie otrzymał. Dlatego też, nie chcąc tracić dofinansowania na ów zakup wynoszącego w tym przypadku 350 zł posłużył się podrobioną fakturą. Natomiast faktura (...) faktycznie dokumentująca sprzedaż owego osprzętu została rzeczywiście wystawiona. Jednakże nastąpiło to dopiero w dniu 15.02.2012 r. wraz z dokumentem (...). Dlatego na datę złożenia wniosku o wypłatę płatności nadawała się wyłącznie kwota 42.625 zł. (50 % z kwoty 76.250 zł stanowiącej cenę za ładowarkę i z kwoty 9.000 zł jako ceny kotła C.O.).

W dniu 23 lutego 2012 r. wniosek o płatność z dnia 30 stycznia 2012 roku został pozytywnie zweryfikowany i przekazany do kontroli na potwierdzenie ostatecznych wydatków poniesionych przez beneficjenta. Kontrolę rozpoczęto w dniu 12 marca 2012 roku i z uwagi na stwierdzone w jej trakcie nieprawidłowości i wszczęcie postępowania karnego ostatnia transza wsparcia finansowego nie została wypłacona. W trakcie kontroli obecny był również M. P., który kategorycznie zapewniał o rzetelności wystawionych przez niego faktur.

W. M. (1) część faktur rzekomo wystawionych przez M.-B.M. P. opłacał w ten sposób, iż ze swego rachunku bankowego o numerze (...) przelewał pieniądze na udostępniony przez M. P. rachunek działalności gospodarczej o nr (...). Następnie M. P. przelewał otrzymaną gotówkę na swoje osobiste konto bankowe o numerze (...), skąd przekazywał ją na konto A. M. o numerze (...) lub wypłacał i zwracał w formie gotówki W. M. (1). Działania te pozorowały otrzymywanie zapłaty, co również stanowiło istotną pomoc dla W. M. (1) w pozorowaniu poniesienia wydatków kwalifikowanych, zgodnie z zawartą z Urzędem (...) umową.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o: częściowe wyjaśnienia oskarżonego W. M. (1) (k.1440v-1444, k.1449-1449v, k.1451), zeznania świadków: M. S. (k.1446-1449, k.790v-792v), I. P. (k.1444v-1445, k.746-748), E. W. (k.1445v, k.784-789), R. J. (k.1459v-1450v, k.794v-795v), M. K. (k. 845-847v, k.1502), D. Ż. (k.781-782v, k.1502) S. W. (k.1457v-1461, k.1015v-1016), B. G. (k.1461v-1462v, k.1194v-1195), P. P. (1) (k.1496v-1500, k.1020v) M. W. (k.1500-1500v, k.1169v), R. O. (k.1022-1023, k.1502) oraz dokumentację dotyczącą umowy o dofinansowanie w ramach Regionalnego (...) lata 2007-2013 (k.7-44, k.46-84, k.86-319, k.322-404, k.406-453, k.455-510, k.512-536, k.538-559, k.796-842, k.884-952), materiały z kontroli referatu (...) w Urzędzie (...) (...) w B. (k. 561-688), materiał poglądowy z kontroli (k.1174-1181), protokół przeszukania (k.694-698, k.726-731), protokół zatrzymania rzeczy (k.733-737), wytyczne w zakresie kwalifikowania wydatków w ramach Regionalnego (...) lata 2007-2013 (k.749-780), protokół zatrzymania rzeczy oraz oględzin dokumentów (k.852-952), informację z ZUS (k.955), historie rachunków bankowych (k.957-1002), protokół oględzin dokumentów wraz z dokumentami (k.1052-1061), karty środków trwałych (k.1240, k.1250), dokumenty z S. B., P. Sp. j. w B. (k. 1191-1193, 1467-1470) jak też ewidencję nabycia towarów i usług (k.1481-1487) wraz z fakturami (k. 1492-1495).

Oskarżony W. M. (1) nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. Wyjaśnił, iż po założeniu działalności gospodarczej w dniu 04.12.2009 r. i złożeniu dokumentów o dofinansowanie działalności pod koniec grudnia 2009 roku w Urzędzie (...) wrócił do W. B., aby „pozamykać” tam wszystkie sprawy. Ponownie do kraju wrócił w czerwcu 2010 roku. Po podpisaniu umowy w lipcu 2010 roku zaczął szukać kontrahentów na wykonanie projektu. Miała nim być firma z W., która miała wykonać 50 form silikonowych i stół wibracyjny. Na 3 miesiące przed zakończeniem pierwszego etapu prac ów kontrahent wycofał się. Oskarżony zaczął wówczas szukać innego wykonawcy. Z tego powodu, na początku roku 2011, zgłosił się do M. P. z propozycją wykonania 50 form silikonowych i stołu wibracyjnego. Wymieniony zrealizował fachowo jego prośbę. To zaś było powodem dalszego kontynuowania współpracy odnośnie wykonania regałów wspornikowych oraz większej ilości form silikonowych. Oskarżony nadto stwierdził, iż M. P. część rzeczy wykonywał u siebie w miejscowości S. w budynku gospodarczym, a część w oddziale jego przedsiębiorstwa w S., albowiem miejsce w O. do marca 2011 r. nie było gotowe. W czerwcu 2011 r., z uwagi na pojawiające się problemy finansowe, zaproponował M. P. 50 % udziałów w spółce, która miała powstać po zakończeniu projektu. Miał on mieć udziały w wysokości 400.000 złotych. W momencie utraty płynności finansowej w grudniu 2011 r. zaproponował M. P. potrącenie 50.000 zł z należności za wykonane usługi - na poczet przyszłych udziałów. Była to tylko umowa słowna, bo darzyli się pełnym zaufaniem. Z tego względu M. P. przelewał mu pieniądze na konto prywatne należące do niego i małżonki. Takie działanie umożliwiło mu kontynuowanie projektu. W dniu 28 grudnia zatrudnił 5 pracowników, w tym przyszłego współnika M. P.. Mimo zatrudnienia M. P. nie chciał zrezygnować z działalności gospodarczej, albowiem wszelkie wystawione przez niego gwarancje straciłyby ważność. W. M. (1) podkreślił, iż stół wibracyjny został wykonany przez współoskarżonego, a jedynie po pół roku użytkowania nie wyglądał na nowy. Stwierdził także, iż nie było na nim tabliczki znamionowej, poza naklejką Urzędu (...). Podał, iż w jego ocenie M. P. sztukatorstwa nauczył się w W. B. i był w tym mistrzem. Oskarżony również zaznaczył, iż wykonania prac nie zlecił mu od początku, szukając wykonawców, albowiem nie wiedział, co porabia współoskarżony. Pan P. nie zatrudnił do wykonania tych prac żadnych pracowników. W. M. (1) nadto potwierdził, iż faktury wystawiane przez M. P. były

drukowane na jego własnym komputerze, bo ów nie dysponował takim urządzeniem. Oskarżony również wskazał, iż formy silikonowe wyżej wymieniony wykonywał w S.w wynajmowanym przez niego pomieszczeniu. Zaznaczył także, iż kwestionowanych przez pracowników Urzędu (...)regalów wspornikowych było w tej ilości, w jakiej zwrócił się o ich refundację. Dodatkowo stwierdził, iż komponenty do form silikonowych zakupił sam w A., bo taka była umowa między nimi. Dowodów ich zakupu nie ma - z uwagi na upływ czasu. Dodał także, iż wentylator wykonywał również współoskarżony który, jak to określił, jest specjalistą w każdej dziedzinie. M. P.przekazywał mu parokrotnie pieniądze po ich uprzednim otrzymaniu od niego, albowiem on nie chciał stracić projektu (k.1441-1444).

Chwilę później, pytany na okoliczność tabliczki znamionowej na stole wibracyjnym W. M. (1) wyjaśnił, iż nie pamięta skąd była ta tabliczka, ale miała ona służyć ochronie silnika przed uszkodzeniem, zalaniem wodą. Została zamontowana po dostawie stołu i dopiero po kilku miesiącach. Zamontował ją sam, ale nie pamięta od kogo ją kupił. Oskarżony podtrzymał stanowisko, że wszystkie regały w jego siedzibie były regałami wspornikowymi. M. P. zatrudnił jako pracownika, albowiem spółka miała powstać dopiero po 3 latach od zakończenia projektu refundacyjnego (k.1449).

Oskarżony M. P. nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. Skorzystał z prawa odmowy do składania wyjaśnień, stwierdzając jedynie, iż zgadza się z wyjaśnieniami W. M. (1) (k.1444v).

Sąd zważył, co następuje:

Te lakoniczne wyjaśnienia M. P.Sąd uznał w całości za niewiarygodne. Przeczy im analiza zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego. Natomiast depozycjom W. M. (1)Sąd dał wiarę w niewielkiej części. Mianowicie odnośnie podpisania umowy o dofinansowanie z Urzędem (...) wynikających z tego kontraktu danych etapów dofinansowania działalności gospodarczej w postaci zakupu kotła C.O., ładowarki oraz opłacenia prac modernizacyjnych R. O.. Ta część wyjaśnień ww. oskarżonego znalazła odzwierciedlenie w dokumentacji związanej z projektem oraz zeznaniach części świadków, o czym niżej. Pozostałe twierdzenia, jako nielogiczne i sprzeczne z uznanym za wiarygodny materiałem dowodowym Sąd uznał za nieprawdziwe i ukierunkowane wyłącznie na uchronienie się od odpowiedzialności za popełniony czyn.

Przede wszystkim nie zasługują na uwzględnienie depozycje W. M. (1), jakoby M. P.faktycznie prowadził działalność gospodarczą. Twierdzeniom tym przeczy analiza zgromadzonych w sprawie dowodów jak i elementarne zasady logiki. Podkreślenia wymaga, iż zaświadczenie z Urzędu (...)w B.(k. 1390-1391) i wnioski do (...) (k. 1392-1393) wskazują, iż M. P.swą rzekomą działalność gospodarczą zarejestrował w marcu 2011r.w miejscu swego zamieszkania (k.1390-1391). Nie zatrudnił żadnych pracowników, co przyznał sam W. M. (1). A nadto, poza kilkoma fakturami wystawionymi wyłącznie na rzecz (...)nie udokumentował on jakichkolwiek innych zleceń. Czynność przeszukania przeprowadzona w dniu 15 czerwca 2012 r. w deklarowanej siedzibie tego przedsiębiorstwa (k.694-698) wykazała z kolei, iż nie posiadał on żadnych narzędzi niezbędnych do wykonania na rzecz W. M. (1)przedmiotów o łącznej wartości kilkuset tysięcy złotych. Natomiast treść uzyskanych w toku postępowania faktur zakupowych przedsiębiorstwa (...)za cały 2011 rok w łącznej ilości 4 sztuk (k. 1492-1495) co wynika z ewidencji nabycia towarów i usług (k. 1481-1484), jasno wskazuje, że dokonał on jedynie kilku zakupów na potrzeby swego przedsiębiorstwa. Podkreślenia więc wymaga, że żaden z nich nie mógł mu służyć do wykonania i sprzedaży W. M. (1)przedmiotów, które stały się podstawą żądania przez tego ostatniego dotacji. Zakupione bowiem zostały: bateria umywalkowa, drewnochron, pędzel i rękawice. Jedynym ewentualnie możliwym do wykorzystania przy tych pracach, o czym przekonuje lektura tych dokumentów jest pewna ilość blachy i rur (faktura nr (...)k.1492) Z tym tylko że, co wymaga zaznaczenia, ów dokument wskazuje, że ww. blacha i rury zostały zakupione w dniu 29.04.2011r. A więc już po rzekomym wykonaniu i sprzedaży przez M. P.stołu wibracyjnego (31.03.2011, k.497). To zaś czyni ów zakup w świetle asortymentu rzekomo zbywanego na rzecz W. M. (1)po dacie ich zakupu całkowicie bezużytecznym. Kategorycznego więc podkreślenia wymaga, że już tylko analiza ww. protokołu przeszukania i faktur zakupowych dotyczących owego rzekomego prowadzenia działalności gospodarczej przez M. P.wskazuje, że takie bądź co bądź skomplikowane elektrourządzenia, czy nawet regały wspornikowe, musiałby wytworzyć nie tylko nie posiadając do tego jakichkolwiek narzędzi, ale też jakichkolwiek materiałów czy urządzeń stanowiących ich części składowe (choćby silniki elektryczne, przewody, przekładniki itp.).

Jedynym w takiej więc sytuacji logicznym wnioskiem jest przyjęcie, że tym twierdzeniem przeczy ww. analiza jak i podstawowe zasady logiki i doświadczenia życiowego.

Równie nieracjonalne są dalsze twierdzenia W. M. (1), jakoby współoskarżony mógł samodzielnie, bez pracowników wykonać 250 form silikonowych w datach wskazanych w dokumentach mających urealnić ich zakup przez W. M. (1). M. P.z zawodu jest kierowcą mechanikiem, uprzednio pracował w branży budowlanej – zajmował się więźbami dachowymi. Nie sposób uznać, iż nawet zdobyte w Wielkiej Brytanii doświadczenie zawodowe z zakresu sztukaterii uczyniło go człowiekiem aż tak wszechstronnym, który ma umiejętności konieczne do wykonania nie tylko skomplikowanych (i drogich) urządzeń elektrycznych, ale i tak dużej ilości form silikonowych. Tym bardziej, iż sam oskarżony W. M. (1), mimo również zdobytego w Anglii doświadczenia w zakresie sztukaterii, jak twierdził na rozprawie, nie umiałby ich wyprodukować. Nie sposób też nie zauważyć, iż M. P., mimo rzekomo aż tak wszechstronnych umiejętności, obecnie jest osobą bezrobotną. Oskarżony zaś nie zgłosił się do wymienionego od razu, początkowo współpracę nawiązał z firmą (...) sp. z o.o.w S., bo jej chciał zlecić wykonanie części prac. Okoliczności niniejszej współpracy oraz jej zerwanie opisała szczegółowo świadek M. W.(k. k.1500-1500v, k.1169v). Nadto znajdują one odzwierciedlenie w dokumentach podpisanych między wymienionymi stronami (k.907-909). Co istotne świadek wymieniła szereg narzędzi niezbędnych do wykonania tego rodzaju przedmiotów, a takowych niewątpliwie u oskarżonego M. P., nie ujawniono. Konsekwentne, znajdujące odzwierciedlenie we wskazanych dokumentach zeznania świadka M. W.Sąd uznał za wiarygodne. Niniejszy sposób postępowania W. M. (1)czyni jego wyjaśnienia całkowicie niewiarygodnymi w tym zakresie. Gdyby istotnie M. P.był takim ekspertem w aż tylu dziedzinach to niewątpliwie W. M. (1)staralby się od razu z nim skontaktować. Również sposób wystawienia stanowiących podstawę uzyskania dotacji faktur - na komputerze W. M. (1), zawarte w nich nieścisłości, co do nazwy wystawcy (...), czy (...)utwierdzają dodatkowo w przekonaniu, iż przedmiotowa działalność była de facto działalnością fikcyjną. Dodatkowo nie bez znaczenia jest brak dowodów zakupu komponentów do rzekomo wykonanych w trakcie realizacji tego unijnego projektu form silikonowych. Oskarżony W. M. (1)w toku postępowania karnego sygnalizował, iż materiały na owe formy zakupił jeszcze w A.a uwagi na znaczny upływ czasu nie posiada dowodów ich nabycia. Zauważyć jednak wypada, iż w trakcie kontroli nikomu nie wspominał o takowym zaopatrzeniu we wcześniejszym czasie. Rzekomo z uwagi na fakt, iż takowe pytania nie były do niego kierowane. Przypomnieć więc należy, iż ów oskarżony ubiegał się o dotacje w kwocie ponad 300 000 zł z Urzędu (...)Lwią ich częścią były wynoszące 450 000 zł brutto wydatki związane z ww. silikonowymi formami. Oczywistym więc się wydaje, że mógł się spodziewać pytań o zakup tychże rzeczy, co już nakazuje wątpić w rzetelność tego stwierdzenia. W tym miejscu kategorię podkreślenia też wymaga, że nawet gdyby przyjąć twierdzenia W. M. (1)odnośnie takiego sprowadzenia surowców do produkcji tych form za prawdziwe to należy stwierdzić, iż stanowią one wyłącznie nieudolną próbę obrony. Umowa podpisana przez Urząd (...)z W. M. (1)jasno wskazywała, że może on otrzymać jedynie połowę tzw. wydatków kwalifikowanych, które miały być udokumentowane rzetelnymi dowodami nabycia. Przedstawione przez niego do ww. urzędu faktury nie wskazywały, by M. P.policzył sobie wyłącznie za robociznę związaną z produkcją przedmiotowych form silikonowych. Wręcz przeciwnie, W. M. (1)do wniosków o dotacje dołączył wraz z innymi dokumentami umowy o dzieło dotyczące tych form i protokół ich rzekomego odbioru. Zatem dokumenty te potwierdzały wykonanie tych umów o dzieło przez M. P.wraz z materiałami. Powyższe znajduje potwierdzenie w fakcie nie ubiegania się przez W. M. (1)o zwrot pieniędzy z tytułu zakupu materiałów na owe silikonowe formy. Zatem nawet w wypadku uznania tych tłumaczeń W. M. (1)za rzetelne skonkludować należało, że w odniesieniu do wszystkich form silikonowych przedłożone w Urzędzie (...) faktury i tak zawierają nieprawdę skoro zamiast dokumentować robociznę M. P.dokumentują wykonanie umów o zupełnie innym charakterze (z materiałami). Tym samym nie mogły one stanowić podstawy przyznania dotacji, zaś ww. oskarżony w ten sposób i tak wprowadzał pracowników ww. urzędu w błąd.

Podobnie jako nieprawdziwe jawią się też depozycje W. M. (1)o tabliczce znamionowej zamontowanej na stole wibracyjnym. Początkowo stwierdził on, iż oprócz naklejki z Urzędu (...)na stole nie było żadnej tabliczki, by po chwili w trakcie tego samego przesłuchania potwierdzić jej samodzielne zamontowanie na kilka miesięcy po zakupie, celem ochrony silnika. Nielogicznym jest przy tym, iż ów nie wiedział, od kogo nabył obudowę. Mimo iż nie jest to rzecz codziennego zakupu, a nadto stół wibracyjny był ujęty w harmonogramie finansowo-rzeczowym załączonym do

wniosku o dofinansowanie, a zatem musiał mieć świadomość o istotności każdego elementu montowanego w tym przedmiocie. To zaś dodatkowo potwierdza tezę, że ów stół nie został wyprodukowany przez M. P., tylko uzyskany przez W. M. (1) w innym czasie i okolicznościach, co powoduje, że nie mógł on ubiegać się o jego refundację.

Także nie zasługują też na miano wiarygodnych twierdzenia W. M. (1), jakoby udokumentowane w historii rachunków bankowych (k.957-1002) przelewy pomiędzy nim, a M. P. i następnie zwrot otrzymywanych pieniędzy stanowiły rozliczenie płatności na poczet przyszłych udziałów M. P. w spółce powstałej na bazie (...) W. M. (1). Nawet wieloletnia znajomość nie uzasadnia przekazania tak dużych kwot wyłącznie na poczet dalece odległej (3 lata) i dodatkowo niepewnej współpracy. Zwłaszcza, że w tym czasie M. P. nie osiągał dochodów z innych źródeł. Były to ponadto kilkukrotne przelewy, w odstępach kilkudniowych co także czyni te operacje w świetle wyjaśnień oskarżonego M. niezrozumiałymi. Przede wszystkim jednakże należy wziąć pod uwagę, iż Urząd (...) nie sprzeciwiał się przyjęciu przez tego beneficjenta formy spółki. Świadczy o tym jednoznacznie w swej treści pismo z dnia 31.12.2010r. na które się on powołuje (k. 1456). Nie było zatem przeszkód w przyjęciu M. P. od razu jako współnika. Zamiast tego został on zatrudniony jako szeregowy pracownik w przedsiębiorstwie (...). Na marginesie już tylko wskazać należy, że owe zapytanie o możliwość przekształcenia przedsiębiorstwa w spółkę (...) zadał ponad 6 miesięcy przed rzekomymi uzgodnieniami ze współoskarżonym w tym względzie. Przypomnienia wymaga, że w świetle wyjaśnień W. M. (1) miał on podjąć owe rozmowy z powodu obawy o brak możliwości zakończenia projektu. Natomiast data, jaką opatrzone jest pismo Urzędu (...) wskazuje, że owo zapytanie nastąpiło przed rozpoczęciem realizacji tego projektu, a zatem przed wydaniem przysłowiowej złotówki przez ww. oskarżonego na ten cel. Okoliczności te czynią niemożliwym uznanie, iżby ww. pismo miało stanowić potwierdzenie jego wyjaśnień w tym zakresie. Dlatego też należało przyjąć, iż ta część depozycji W. M. (1) nie wytrzymuje krytyki z przedstawioną analizą ww. dowodów uwidaczniając nieprawdę tych jego twierdzeń.

Powyższa analiza doprowadziła Sąd do wniosku, iż wyszczególnione w opisie czynu przedmioty - 250 form silikonowych, stół wibracyjny, regały wspornikowe, wentylator dachowy nie zostały nabyte od M. P. w ramach dążenia do realizacji projektu, a zostały uzyskane przez W. M. (1) w innym czasie i okolicznościach. I jedynie na potrzeby uzyskania dotacji oskarżeni spreparowali dokumentację ich wytworzenia i nabycia celem wprowadzenia pracowników Urzędu (...) w błąd. Zauważyć tu wypada, iż linię obrony oskarżonego M. w tym zakresie negują też skutecznie zeznania świadka S. W. (k.1457v-1461). Świadek, który jest osobą przychylną wobec oskarżonego, relacjonował zwłaszcza w swych początkowych wypowiedziach wyłącznie zdarzenia zaobserwowane osobiście. S. W. posiadał szczegółowe informacje na temat stołu wibracyjnego, który przewoził z Osiedla (...) w S. do O.. W jego opinii firma zięcia funkcjonowała na Osiedlu (...) około półtora roku przed tym przewozem, a zatem od początku 2010 roku. Tam też znajdował się stół wibracyjny, ten sam, który następnie został przewieziony do O.. A więc ten, który został przedstawiony do dotacyjnego programu jako nabyty od M. P.. Funkcjonowanie działalności gospodarczej na Osiedlu (...) w grudniu 2010 roku, o takim samym profilu, jak następnie w (...) potwierdził nadto świadek P. P. (1) (k.1496v-1500), który pracował w firmie (...) od końca grudnia 2011 roku. Dodatkowo świadek ów też potwierdził, że stół wibracyjny znajdujący się w zakładzie w O. był tym samym stołem, który był na Osiedlu (...). Zeznania świadka jako konsekwentne, a nadto spójne wzajemnie z zeznaniami S. W. zasługiwały na miano wiarygodnych. Ani świadek, ani W. M. (1), co również Sąd zauważył, nie sygnalizowali konfliktu między nimi. Niniejsze potwierdzają nadto zeznania M. S. (k.1446-1449v) oraz R. J. (k.1449-1450v). Wymienieni świadkowie brali udział w kontroli projektu przeprowadzanej u W. M. (1). W swych zeznaniach szczegółowo i spójnie wzajemnie wyeksponowali wątpliwości, co do czasu powstania stołu, albowiem na obudowie silnika znajdowała się tabliczka znamionowa z 1971 roku oraz inne nieprawidłowości - brak wszystkich form silikonowych, części regałów wspornikowych, czy też wentylatora dachowego. Świadczy to osoby obce dla oskarżonego, wykonujące jedynie swoje obowiązki służbowe. W świetle nielogicznych w tym zakresie wyjaśnień oskarżonego W. M. (1), a nadto przekonujących zeznań świadków S. W. oraz P. P. (1) bez znaczenia jest okoliczność, iż tabliczka znamionowa z 1971 roku była zamontowana wyłącznie na obudowie silnika. Niewątpliwie bowiem stół był, ale powstał w innych okolicznościach, niż wskazywał w swym wniosku o dofinansowanie oskarżony. Dlatego szczegółowa analiza, czy stół pochodził z okresu, na jaki wskazuje tablica znamionowa, czy był to element całkowicie odrębny, jest zupełnie bezprzedmiotowa. Podobnie jak weryfikacja, jaka ilość regałów wspornikowych znajdowało się w zakładzie należącym do oskarżonego w dacie kontroli. Powyżej zostało bowiem wykazane, iż M.

P.nie mógł wykonać tego rodzaju rzeczy. Z punktu widzenia odpowiedzialności oskarżonych istotne jest jedynie, iż również faktura VAT nr (...)z dnia 27.12.2011 r. na kwotę netto 9.000 zł oraz protokół odbioru regałów wspornikowych z tegoż dnia, załączone do wniosku o płatność z dnia 30 grudnia 2011 r. były nierzetelne i jedynie pozorowały tę część wydatków kwalifikowanych.

Okoliczności związane z zawarciem umowy o dofinansowanie, przedłożenia poszczególnych wniosków o płatność poszczególnych transz i przedłożonych na poparcie wydatków i kosztów dokumentów potwierdzają dokumenty w postaci: umowy o dofinansowanie w ramach Regionalnego (...) lata 2007-2013 oraz kolejne wnioski o wypłatę transz dotacji z dni 05.04.2011r., 30.12.2011 r. i 30.01.2012 r. (k.7-44, k.46-84, k.86-319, k.322-404, k.406-453, k.455-510, k.512-536, k.538-559, k.796-842, k.884-952). W. M. (1)nie zaprzeczał ich złożeniu, a jedynie starał się, w ocenie Sądu nieudolnie, zapewnić o rzetelności wszystkich załączonych przez siebie do umowy dokumentów.

Za prawdziwe, co wskazano wyżej, Sąd uznał jedynie twierdzenia W. M. (1) odnośnie wykonania prac modernizacyjnych przez R. O., zakupu kotła C.O. w firmie (...) oraz ładowarki teleskopowej.

Otóż wykonanie usług modernizacyjnych przez Usługi (...)O. R.potwierdzają nie tylko przedłożone do pierwszego wniosku o wypłatę z dnia 5 kwietnia 2011 r. dokumenty w postaci umowy o wykonanie usług remontowych z niniejszą firmą z dnia 15.10.2010 roku (k.493) oraz protokół odbioru robót z dnia 31.03.2011 r. (k.495) i faktury VAT nr (...)z dnia 30.03.2011 roku za prace modernizacyjne budynku na kwotę netto 46.000 zł (k.492). Wiarygodność niniejszych dokumentów potwierdził świadek R. O.(k.1022v-1023, k.1502). Przedłożył on nadto wyciąg ze swego konta bankowego dokumentujący zapłatę za wykonane prace (k.1024). Dodatkowo w szczegółowy sposób opisał wykonane prace i przebieg współpracy. Z kolei zakup kotła C.O. od spółki (...)urealnia faktura sprzedaży towarów nr (...)z dnia 21.11.2011r. (k. 1192) na kwotę netto 9.000. Natomiast inna faktura wystawiona przez pracowników ww. spółki – o nr (...)dokumentująca kupno przez W. M. (1)osprzętu do ww. kotła (k.1467), jak i historia kontrahenta (k.1470) czy też wydruk zapisów kasowych (k. 1468) ujawniają, iż rozliczenie transakcji zakupu osprzętu do kotła nastąpiło dopiero w dniu 15.02.2012 r. Świadek B. G.(k.1461v-1462v, k.1194v-1195) analizując dokument – fakturę VAT nr (...)k.902) datowaną na dzień 31.12.2011 roku na kwotę netto 700,00 zł tytułem dopłaty za osprzęt kotła C.O., załączoną przez W. M. (1)do wniosku z dnia 30.01.2012 r., zwróciła uwagę nie tylko na ogólność i nietypowość zapisu w miejscu wskazania tytułu zapłaty, a nadto datę, w której nie była ona wystawiana oraz jej sporządzenie w innym programie komputerowym, niż używany w firmie (...). Zeznania świadka, jako logiczne, szczegółowe a nadto spójne z przedłożonymi dokumentami zasługiwały na miano wiarygodnych. Porównanie obu dokumentów prowadzi do wniosku, iż faktura nr (...)załączona do wniosku o płatność jest dokumentem podrobionym. Wynika to wprost z zeznań ww. świadka jak i faktu, że wystawienie tej faktury miało miejsce po dacie złożenia przez W. M. (1)wniosku o dofinansowanie, gdzie wskazał on tę transakcję do rozliczenia przedkładając ww. dokument. Zaznaczenia więc już tylko wymaga niezwykła łatwość W. M. (1)w posługiwaniu się nierzetelnymi dokumentami. Mimo bowiem tak niewielkich pieniędzy jakie miał do uzyskania w ramach dotacji za ów zakup (350 zł) i mimo, że mógł on po prostu zwrócić się do spółki (...)o wystawienie rzetelnego dokumentu ww. oskarżony zdecydował się posłużyć podrobioną fakturą.

Ładowarka teleskopowa została zakupiona przez oskarżonego W. M. (1)w związku z realizacją projektu. Początkowo w swym wniosku ów oskarżony wnosił o refundowanie zakupu podnośnika widłowego. W trakcie realizacji uznał jednak za bardziej korzystny zakup ładowarki teleskopowej o zbliżonych parametrach, na co uzyskał zgodę Urzędu (...) (k.123). Ładowarkę teleskopową W. M. (1)zakupił od Przedsiębiorstwa Handlowo Produkcyjnego (...) sp. z o.o.na podstawie umowy kupna - sprzedaży z dnia 07.06.2011 r. (k.915) Sprzedawca w dniu 31.08.2011 wystawił fakturę VAT nr (...)k.913) oraz spisano protokół przekazania maszyny (k.914). Niniejsze uzasadniają nadto wykonane w trakcie kontroli fotografie (k. 1174-1181).

Zeznania D. Ż. (k.1502, k.781-782), M. K. (k.1502, k.845-847), I. P. (k.1444v-1445, k.746-748), E. W. (k.1445v, k.784-789) niewiele wniosły do sprawy. Dowody te potwierdziły jedynie procedurę związaną z oceną złożonego przez W. M. (1) wniosku pod względem formalnym i merytorycznym oraz jej poszczególne etapy, a także przeprowadzenie kontroli tego projektu, co znajdowało odzwierciedlenie jego w dokumentacji.

Jeszcze mniej istotne okazały się zeznania S. S. (k.1502, k.1028-1029v). Świadek miał wykonywać wentylator dachowy na zlecenie W. M. (1) oraz określone prace remontowe. Na poczet tych prac otrzymać miał zaliczki, które w związku z wyjazdem do L. i zerwaniem współpracy wymieniony miał zwrócić W. M. (1).

Sąd przy ocenie materiału dowodowego i nie wziął w jakikolwiek sposób od uwagę zeznania świadka E. Ł. albowiem ów dowód bazował na wypowiedziach oskarżonego M. P. złożonych w charakterze świadka. To zaś stanowiłoby obejście zakazów dowodowych

Mając powyższe na uwadze Sąd uznał, iż oskarżony W. M. (1) swym działaniem wyczerpał dyspozycję art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. w zb. z art. 297 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. Oskarżony ów w krótkich odstępach czasu, w okresie od 25 marca 2011 r. do 5 kwietnia 2012 r. przedkładając do Urzędu (...) wraz z nierzetelnymi dokumentami kolejne wnioski o wypłatę transz pieniędzy, pozorując w ten sposób poniesienie przewidzianych w umowie o dofinansowanie wydatków kwalifikowanych, będących dwukrotnością kwoty tego wsparcia w łącznej wysokości 638.700 zł, podczas gdy faktycznie poniósł nie więcej niż 131.250 zł, działał w wykonaniu z góry powziętego zamiaru uzyskania nienależnego bo sprzecznego z postanowieniami zawartej z ww. urzędem umowy dofinansowania z publicznych środków. Treść formułowanych przez W. M. (1) wniosków i załączone do nich dokumenty mające uprawdopodobnić poniesione wydatki na zakup stołu wibracyjnego, form silikonowych, wentylatora dachowego oraz dziesięciu regałów wspornikowych wprowadziły pracowników Urzędu (...) w błąd co do okoliczności ich nabycia, które wnioskodawca uzyskał w innych okolicznościach. Przedłożone, stwierdzające nieprawdę dokumenty, miały istotne znaczenie prawne, albowiem wydatkowanie określonych kwot w ramach realizacji projektu stanowiło niezbędny warunek dofinansowania. Oskarżony W. M. (1) stołu wibracyjnego, form silikonowych, wentylatora dachowego i regałów wspornikowych nie nabył od M. P., jak miało wynikać z przedłożonych dokumentów. Dokonywał zapłaty za rzekomo wykonane przedmioty, które to pieniądze M. P. mu zwracał. Dwa wnioski o dofinansowanie z dnia 5 kwietnia 2011 r. i 30 grudnia 2011 r. zostały uwzględnione i nienależne dofinansowanie w łącznej kwocie 253.725 złotych wypłacono W. M. (1) w dwóch transzach (w I transzy - 49.000 zł oraz cała II transza - 204.375 zł). Trzecia zaś transza nie została wypłacona choć oskarżony złożył stosowny wniosek. W. M. (1), dążąc do uzyskania dotacji i je uzyskując doprowadził dysponujący środkami publicznymi podmiot udzielający mu tegoż wsparcia do niekorzystnego rozporządzenia mieniem. Z tego względu jego zachowanie wyczerpało znamiona czynów z art. 297 § 1 k.k. i art. 286 § 1 k.k. Nadmienić należy, iż zachowania podejmowane przez sprawcę spięte były klamrą ciągłości w rozumieniu art. 12 k.k. Oskarżony działał ze z góry powziętym zamiarem osiągnięcia korzyści majątkowej od momentu wytworzenia wraz z M. P. pierwszej nierzetelnej faktury do momentu złożenia ostatniego oświadczenia o rzetelności swych wniosków..

Świadczenia, których wypłaty domagał się W. M. (1) stanowią łącznie mienie znacznej wartości – zgodnie z treścią art. 115 § 5 kk. W dacie popełnienia czynu przekraczało bowiem 200.000 zł. Z tego też względu zasadnym było zakwalifikowanie czynu dodatkowo z art. 294 § 1 k.k. Przy czym podkreślić należy, iż ustalenie wysokości tej szkody miało znaczenie jedynie z punktu widzenia ustalenia sprawstwa przestępstwa z art. 286 § 1 k.k., czyn z art. 297 § 1 k.k. jest bowiem przestępstwem formalnym i dla jego popełnienia wystarczające jest przedłożenie w Urzędzie (...) poświadczających nieprawdę dokumentów. Dodać już tylko należy, iż Sąd przyjął kwalifikację prawną dokonania przestępstwa gdyż forma stadialna dokonania pochłania stadium usiłowania, a przypisane W. M. (1) zachowania kryminalne zostały uznane za jeden czyn zabroniony.

Sąd w zakresie czynu przypisanego oskarżonemu W. M. (1) zmodyfikował jego opis. Wskazał w nim na czym polegało zachowanie W. M. (1) zastępując sformułowanie „oszukańcze wykonywanie umowy” opisem strony przedmiotowej w postaci wytworzenia pozorowania wywiązania się z umowy, z której warunków w rzeczywistości ów się nie wywiązywał. Sąd uznał nadto, iż wskazane w opisach poszczególnych zachowań przedmioty w postaci stołu wibracyjnego, form silikonowych, wentylatora dachowego, regałów wspornikowych zostały uzyskane w innych okolicznościach niż wynikało z przedłożonych fikcyjnych umów czy poświadczających nieprawdę faktur, czy wyciągów bankowych. Nie wykonał ich bowiem M. P.. Wyeliminował nadto z opisu czynu, iż M. P. faktycznie prace wykonywał bez odrębnego wynagrodzenia w ramach zatrudnienia u W. M. (1) i z jego materiałów. Brak jest bowiem jednoznacznych w tym względzie dowodów potwierdzających stosunek zatrudnienia M. P. u współoskarżonego i wykonywanie wskazanych

przedmiotów w ramach tegoż stosunku pracy. Całokształt zgromadzonych dowodów dawał bowiem wyłącznie pewne przypuszczenia, iż M. P. mógł pracować w (...) skoro był tam widywany w stroju roboczym. Nie zmienia to jednak faktu, iż nie da się ustalić na jakich zasadach ów oskarżony tam bywał, czy jedyne na zasadzie pomocy koleżeńskiej, na podstawie umów cywilnoprawnych, czy faktycznie był pracownikiem W. M. (1). Tym niemniej ponownego podkreślenia wymaga, iż samodzielnie i w ramach działalności gospodarczej M. P. nie wykonał wymienionych przedmiotów i nie uzyskał takiego wynagrodzenia, co stanowi meritum tego czynu skoro W. M. (1) nie poniósł takich nakładów, a przedstawione w urzędzie dokumenty nie potwierdzają rzeczywistych transakcji gospodarczych. Z opisu ostatniego zachowania Sąd wyeliminował podrobienie faktury od firmy (...) nr VAT nr (...) przez zeskanowanie i edycję prawdziwej faktury. Jakkolwiek bowiem zgromadzone dowody ujawniają, iż faktura VAT nr (...), którą W. M. (1) przedłożył w Urzędzie (...) jest podrobiona (nie zmienia oceny prawnej fakt, iż faktycznie transakcja wynikająca z niniejszej faktury miała miejsce między tymi samymi stronami w czasie późniejszym), brak było dowodów do przyjęcia, iż owego podrobienia dopuścił się ów oskarżony.

W ocenie Sądu powyższa analiza dowodów przekonuje, iż zachowanie M. P. należy zakwalifikować z art. 18 § 3 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. w zb. z art. 297 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. M. P. działając w krótkich odstępach czasu, z góry powziętym zamiarem w celu ułatwienia W. M. (1) dokonania oszustwa pomagał mu w ten sposób, że wspólnie z nim podpisywał i tworzył nierzetelne dokumenty. Dokumenty w postaci umów o dzieło, o roboty budowlane, aneksy do umów, faktur, potwierdzeń odbioru, gwarancji i innych dotyczących wykonania przedmiotów w ramach własnej działalności gospodarczej, której nie prowadził, miały istotne znaczenie dla uzyskania dofinansowania przez W. M. (1), albowiem stanowiły podstawę wypłaty poszczególnych transz nienależnego faktycznie dofinansowania na podstawie umowy zawartej z Urzędem (...) B.. Miały one pozorować poniesienie łącznie 506.750 zł netto wydatków kwalifikowanych (na zakup form silikonowych o łącznej wartości 450.000 zł netto, stołu wibracyjnego o wartości 8.000 zł netto, wentylatora za 39.750 zł netto i regałów wspornikowych za 9.000 zł netto). Celem ułatwienia dokonania oszustwa udostępnił nadto swój rachunek bankowy do pozorowania otrzymywania zapłat, które po otrzymaniu zwracał W. M. (1). Oskarżony M. P. działał zatem w celu osiągnięcia korzyści majątkowej. Zgodnie z art. 115 § 4 k.k. korzyścią majątkową jest korzyść zarówno dla siebie, jak i dla kogo innego. Niewątpliwie ów oskarżony działał z zamiarem bezpośrednim uzyskania korzyści majątkowej dla W. M. (1), którą miało być nienależne dofinansowanie. W tym celu otworzył fikcyjną działalność gospodarczą, aby pozorować jedynie wykonanie usług i określonych towarów na rzecz swego rzekomego zleceniodawcy, mimo iż wiedział, że czynności te doprowadzą do niekorzystnego rozporządzenia mieniem Urząd (...). Zaznaczenia już tylko wymaga, że także powołanie przy kwalifikacji tego czynu dyspozycji art. 294 § 1 k.k. także jest słuszne jeśli się weźmie pod uwagę kwoty, na jakie opiewały pochodzące od M. P. faktury.

Sąd zmienił opis czynu przypisanego oskarżonemu M. P., wskazując, iż wymieniony działał z zamiarem osiągnięcia korzyści majątkowej. Dodatkowo Sąd doprecyzował, jaka umowa była podstawą wypłaty nienależnego dofinansowania W. M. (1). Nadto sprostował oczywistą omyłkę w opisie czynu, odnośnie wartości regałów wspornikowych z 8.000 zł na 9.000 zł. Faktura VAT nr (...) z dnia 27.12.2011 r., która miała urealnić wykonanie regałów wspornikowych opiewała bowiem na kwotę 9.000 złotych.

Wymierzając oskarżonemu kary za popełnione przestępstwa Sąd uwzględnił dyrektywy wynikające z art. 53 k.k. nakazujące uwzględnić okoliczności łagodzące jak i obciążające.

Sąd uznał, że określone w wyroku wobec W. M. (1) i M. P. kary są adekwatne do dużego stopnia szkodliwości społecznej czynów i ich stopnia winy. Oceniał bowiem stopnie społecznej szkodliwości czynów przypisanych W. M. (1) i M. P. uznając, iż są one duże. Wyrażają się one przede wszystkim w działaniu ze z góry powziętym zamiarem wskazującym na dużą determinację obu oskarżonych w popełnieniu przestępstw, sposobie i okolicznościach ich działania - w rodzaju i charakterze naruszonych dóbr chronionych prawem oraz w rozmiarze wyrządzonej i grożącej szkody, motywacji z chęci zysku. W wyniku ich działań pokrzywdzony poniósł znaczną szkodę. Sąd miał na uwadze, iż co do zasady okoliczności stanowiące znamię czynu zabronionego nie mogą wpływać na zaostrenie bądź złagodzenie odpowiedzialności karnej. Należy jednak pamiętać, iż nie dotyczy to wartości podlegających stopniowaniu. W związku z tym, iż szkoda wyrządzona Urzędowi (...) wynosiła 253.725 zł, a zatem istotnie przekraczała kwotę określoną przez

ustawodawcę jako „mienie znacznej wartości” uzasadniająca przyjęcie kwalifikacji z art. 294 § 1 k.k. Sąd miał niniejsze na uwadze przy ocenie stopnia społecznej szkodliwości czynu. Udzielenie pomocy przez M. P. było niezwykle istotne, albowiem gdyby nie jego pomoc, to w ogóle mogło by nie dojść do popełnienia przestępstwa oszustwa. M. P. nie tylko tworzył dokumenty, bez których popełnienie czynu przez współoskarżonego nie było możliwe, ale nadto udostępnił swój rachunek bankowy, potwierdził w obecności urzędników rzetelność wystawionych dokumentów.

Duży był również stopień winy W. M. (1) i M. P.. Są to bowiem dojrzały, prowadzący ustabilizowany tryb życia mężczyźni, których operatywność w znalezieniu źródła utrzymania jest niewątpliwa, jeśli się weźmie pod uwagę, iż obaj pracowali za granicą. Dlatego należało uznać, że popełnienie przez nich przestępstw było wynikiem ich niczym nie skrepowanej woli, aktem zupełnie dobrowolnym. Mimo, że każdy z nich miał pełną możliwość zgodnego z prawem zachowania. Oskarżeni przypisane im czyny popełnili umyślnie, w zamiarze bezpośrednim. Okolicznością dodatkowo obciążającą M. P. była jego uprzednia karalność, aczkolwiek Sąd miał w polu widzenia, iż ów był karany za przestępstwo łagodniejszego rodzaju (z art. 178a § 1 k.k.). Mimo to ww. fakt, w ocenie Sądu, świadczy o małym poszanowaniu porządku prawnego przez M. P..

Jako okoliczność łagodzącą wobec W. M. (1) Sąd potraktował jego uprzednią niekaralność. Wymierzając zaś karę M. P. za pomocnictwo Sąd uznał tę okoliczność za nieznacznie wpływającą na łagodniejszy wymiar kary, uzasadnioną nadto wewnętrzną spójnością wyroku w zakresie stosowanych dolegliwości karnych względem obu oskarżonych, jak też fakt, iż celem jego działania było osiągnięcie korzyści nie dla siebie, a dla współoskarżonego.

Dlatego też kara 2 lat pozbawienia wolności wobec W. M. (1) oraz 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności wobec M. P. to, w ocenie Sądu, kary słuszne i sprawiedliwe, we właściwy sposób uwzględniające zasady prewencji generalnej i szczególnej.

Z uwagi na fakt, iż przypisanych czynów oskarżeni dopuścili się w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, a także celem prawidłowej reakcji karnej, koniecznym było wymierzenie im również kar grzywny. Dlatego też, zdaniem Sądu, ww. okoliczności oraz rozmiar korzyści jaką W. M. (1) osiągnął uzasadniał wymierzenie mu 200 stawek dziennych grzywny z ustaleniem wysokości jednej stawki na 30 złotych uwagi na jego sytuację majątkową i możliwości zarobkowe. Jakkolwiek oskarżony od 20 stycznia 2013 roku jest osobą bezrobotną bez prawa do zasiłku to jest on osobą zdrową, ma wyuczony zawód potrafiąc znaleźć pracę również poza granicami RP, o czym była mowa wyżej, a zatem może podjąć zatrudnienie chociażby dorywcze celem wywiązania się z niniejszego obowiązku zapłaty kary grzywny. Uwzględniając powyższe okoliczności, a nadto rolę jaką odegrał w niniejszym zdarzeniu M. P. zasadnym było również miarkowanie względem niego dolegliwości wynikającej z kary grzywny do wysokości 100 stawek dziennych z ustaleniem wysokości jednej stawki na 30 złotych. Oskarżony M. P. jest osobą bezrobotną z prawem do zasiłku w wysokości 700 złotych. Podobnie jednak, jak W. M. (1), ów również ma wyuczony zawód, a jego stan zdrowia nie uniemożliwia mu podjęcia zatrudnienia.

W ocenie Sądu tak ukształtowane kary stanowią będą sprawiedliwą odpłatę za popełnione przestępstwa oraz powinny być wystarczające dla wypracowania postaw oskarżonych, nastawionych na przestrzeganie porządku prawnego w przyszłości, a nadto spełnią cele z zakresu prewencji generalnej.

Jednocześnie w niniejszej sprawie Sąd stanął na stanowisku, iż wobec każdego z oskarżonych można postawić pozytywną prognozę co do ich zachowania się w przyszłości i zawiesić wykonanie orzeczonych kar pozbawienia wolności na odpowiednie okresy próby. W ocenie Sądu kary pozbawienia wolności wymierzone względem W. M. (1) i M. P. z warunkowym zawieszeniem ich wykonania będą dyscyplinować oskarżonych w kierunku przestrzegania norm prawnych i zapobiegają ich powrotowi do przestępstwa. Upływ ustalonych okresów próby będzie gwarantem tego, że sprawcy wdrożą normy porządku prawnego do własnego postępowania i postawiona w dniu orzekania pozytywna prognoza kryminologiczna okazała się trafna. Sąd zróżnicował okresy próby względem oskarżonych, uznając, iż względem M. P. wystarczającym okresem weryfikacji będzie okres 3 lat, uwzględniając charakter popełnionego przez niego czynu, który ograniczył się do pomocnictwa. Względem W. M. (1) za okres wymagany do stosownej weryfikacji jego postawy Sąd uznał za niezbędny maksymalny, bo pięcioletni okres probacji.

W oparciu o art. 46 § 1 k.k. Sąd orzekł wobec oskarżonego W. M. (1) obowiązek naprawienia szkody wyrządzonej przestępstwem w całości poprzez zapłatę na rzecz pokrzywdzonego Urzędu (...) 253.375 zł, na którą składa się kwota wypłaconego nienależnie dofinansowania.

W oparciu o art. 44 § 2 k.k. Sąd orzekł przepadek przedmiotów, które służyły do popełnienia przestępstw.

Odnosnie przedmiotów, które nie służyły do popełnienia przestępstwa, wydano orzeczenie nakazujące ich zwrócenie każdemu z oskarżonych oraz Biuru (...) stosownie do regulacji art. 230 § 2 k.p.k.

W oparciu o art. 2 ust. 1 pkt 4 oraz art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 23.06.1973r. o opłatach w sprawach karnych (Dz. U. z 1983 r., nr 49, poz. 223 z późn. zm.) Sąd obciążył oskarżonych W. M. (1) i M. P. opłatami w wysokościach odpowiednich do orzeczonych wymiarów kar oraz pozostałymi kosztami sądowymi w oparciu o art. 627 k.p.k. Koszty w kwocie po 70 złotych od każdego oskarżonego objęły wydatki z postępowania przygotowawczego w kwocie 120 zł oraz doliczając z postępowania sądowego koszt doręczeń wezwań i innych pism. Wskazane koszty doręczeń, zostały naliczone w oparciu o § 1 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 18.06.2003 r. w sprawie wysokości i sposobu obliczania wydatków Skarbu Państwa w postępowaniu karnym (Dz. U. z 26.06.2003, nr 108, poz. 1026 ze zm.), stosownie do którego ryczałt za doręczenie wezwań i innych pism wynosi w każdej instancji w postępowaniu sądowym po 20 zł, niezależnie od liczby doręczonych pism. Kwota ta została podzielona na dwóch oskarżonych.